

עפ"ג 10803/06/14 - קונסטנטין פייבשנקו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 10803-06-14 פייבשנקו(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:

עודד גרשון [אב"ד]

ד"ר מנחם רניאל

חננאל שרעבי

קונסטנטין פייבשנקו(עציר) ע"י ב"כ עוה"ד איגור גלידר

המערער:

נגד

מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

המשיבה:

פסק דין

השופט חננאל שרעבי:

1. בפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ערן קוטון), מיום 20.5.14.

רקע והליכים קודמים

2. המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום, אשר הן היזק בזדון ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירות לפי סעיפים 452 ו- 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1974.

3. על פי המפורט בכתב האישום בתאריך 21.12.12 הגיע המערער לביתה של המתלוננת בחיפה והחל לקללה.

בהמשך כשנכנסו למעלית, החל המערער לתקוף את המתלוננת באופן שהכה באמצעות רצועה המיועדת לכלב בפניה של המתלוננת.

עמוד 1

לאחר מכן, כשעצרה המעלית, נתן המערער מכת אגרוף בדלת הזכוכית של המעלית ושבר אותה.

לאחר שיצאו מהמעלית, המשיך המערער להכות את המתלוננת בחוזקה, והכה מכת אגרוף בעינה השמאלית ובבית החזה שלה.

כתוצאה מתקיפה זו נגרמו למתלוננת שטף דם סביב עין שמאל ונפיחות.

4. עוד צוין בכתב האישום, כי בעת המעשים הנ"ל היתה המתלוננת חברה של המערער.

בגזר הדין צוין שלאחר האירוע נשוא כתב האישום ככל הנראה נפרדו דרכיהם (סעיף 2 לגזר הדין).

5. בגזר הדין גם ציין השופט קמא כי סירב להפנות את המערער לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר, כבקשת המערער במסגרת הטיעונים לעונש, מהטעם הבא:

"משהוברר שהנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו נדחתה הבקשה שכן לא היה טעם בניצול משאביו המוגבלים של שירות המבחן כאשר ספק אם ניתן היה לסופו של יום לבוא בהמלצה טיפולית" (ציטוט מסעיף 4 לגזר הדין).

6. במסגרת גזר הדין עמד השופט קמא על חומרת האירוע, על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של המערער (סעי' 16 לגזר הדין), וקבע את מתחם העונש ההולם לכלל מעשי המערער במקרה דנן, בין 3 חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל.

7. לאחר ששקל את הנתונים לחומרא ולקולא, תוך הדגשה כי במקרה הנוכחי משקלם של השיקולים לחומרה גובר לנוכח הפגיעה במתלוננת, גזר השופט קמא על המערער את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר מיום 24.12.12 ועד ליום 27.12.12.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, כשהתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, כשהתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים והיזק בזדון בניגוד לסעיפים 192 ו-452, ולמעט עבירה של תגרה בניגוד לסעיף 191, והכל לחוק העונשין.

ג. המערער יפצה את המתלוננת בסכום של 3,000 ₪.

טענות המערער בהודעת הערעור ובדין בפנינו

8. בהודעת הערעור טען המערער כדלקמן:

א. טעה בית המשפט קמא כשסרב לשלוח אותו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר.

ב. טעה בית המשפט קמא בהטילו על המערער עונש מאסר בפועל למשך 8 חודשים, כשבנסיבות העניין עונש זה עולה על הנדרש ועל טווח הענישה במקרים דומים אחרים, כמפורט בפסיקה שציין (סעיף 10 להודעת הערעור).

9. בישיבת יום 26.6.14 הוסיף וציין ב"כ המערער כדלקמן:

א. מדובר במאסר ראשון של המערער.

ב. הוא צירף גזר דין אחר של אותו שופט קמא מיום 1.2.12 (ת"פ 39527-07-10 - להלן: "**התיק האחר**"), שם דובר על קצין משטרה בדרגת רב פקד, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, דוגמת המקרה דנן.

שם גזר השופט קמא על הנאשם קנס בשיעור של 4,000 ₪, חתימה על התחייבות בשיעור של 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות במשך 3 שנים, פיצוי המתלונן בסכום של 9,000 ₪ והעמדה תחת צו מבחן למשך 15 חודשים.

טוען ב"כ המערער כי נוכח השנוי הכל כך מהותי בין צורות הענישה באותה עבירה אצל אותו שופט, יש מקום להקל בעונשו, או לפחות לשלוח אותו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר על מנת לבחון את עניינו והעונש הראוי לו.

טענות המשיבה

10. בפנינו טענה באת כח המשיבה כי אין מקום להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא מהטעמים הבאים:

א. העונש שהטיל השופט קמא הוא סביר ביחס לעבירות בהן הורשע המערער.

במיוחד כשעסקינן במערער שהורשע חודש לפני ביצוע העבירות דנן, בתאריך 19.11.12,

עמוד 3

בעבירות של העלבת עובד ציבור, שימוש בכוח ואיומים.

- ב. אין ללמוד מהתיק האחר בעניינו של קצין המשטרה על המקרה דנן, שם השיקולים היו שונים.
- ג. אין מקום לשלוח את המערער לקבלת תסקיר, כבקשתו, ואין מקום להתערב בנקודה זו במצוין בגזר הדין.

דין והכרעה

11. אקדים ואציין כי בקשתו של המערער במסגרת ערעור זה, להישלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, כבר נדחתה בהחלטת ההרכב הנוכחי בישיבת יום 26.6.14, לאחר שקילת טענות הצדדים בנדון (עמ' 3 לפרוטוקול).

משכך, טענת הערעור היחידה העומדת לדין והכרעה, האם יש מקום להתערב בגזר דינו של השופט קמא במקרה הנדון.

12. כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בגזר הדין של הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם נפלה טעות בגזר הדין או שהעונש חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים.

ראה לעניין זה:

ע"פ 2038/14 אהרון בן מנחם נ' מדינת ישראל (פס"ד מיום 23.6.14 - פורסם במאגר נבו).

ע"פ 6681/09 אלחטיב נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר נבו).

ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר נבו).

13. במקרה דנן לא שוכנעתי כי נפלה טעות בגזר הדין או שהעונש חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים, ולכן אמליץ לחברי" שלא להתערב בגזר הדין של בית המשפט קמא, ולהורות על דחיית הערעור.

14. סבורני כי גזר הדין קמא מנומק ומבהיר היטב את שיקולי השופט קמא, לחומרא ולקולא, תוך קביעת מתחם הענישה הראוי בעיניו.

15. מעבר לכך גם איני סבור שעונש המאסר שנגזר בפועל על המערער, 8 חודשי מאסר בפועל, חורג בחומרתו לנוכח חומרת מעשי האלימות בהם הורשע המערער דנן.

רק בעת האחרונה הדגיש בית המשפט העליון כי "את תופעת האלימות יש לעקור על ידי השתת עונשים מחמירים" (ע"פ 7874/13 חלדון עמרו נ' מדינת ישראל - פס"ד מיום 24.6.14, סעיף 5 לפסה"ד).

במקרה דנן, המעשים המיוחסים למערער מלמדים על אלימותו ונטייתו לאלימות, במיוחד כשהורשע כחודש טרם ביצוע המעשים דנן, בעבירות אלימות אחרות כמצוין בטיעוני המשיבה בסעיף 10(א) לעיל.

הדבר רק מלמד כי המערער לא השכיל להבין ולהפנים את חומרת מעשיו לאחר ההרשעה הקודמת, וחזר וביצע, זמן קצר לאחר הרשעתו, מעשי אלימות חמורים כמתואר בכתב האישום, עובדה המצדיקה הטלת ענישה מרתיעה עליו, דוגמת זו שהטיל השופט קמא.

16. בכל הקשור להשוואת התיק האחר למקרה דנן, אציין כי "אין הנדון דומה לראייה".

שם דובר על קצין משטרה בדרגת רב פקד, כבן 50 שנים, שסובל מבעיות בריאות משמעותיות (סעיף 5 לגזר הדין), בעל רקורד מקצועי מרשים בעבודתו כקצין משטרה, נעדר עבר פלילי, שעצם הרשעתו עלולה לגרום לו נזק עד כדי פיטוריו מהמשטרה.

במקרה דנן מדובר בבחור צעיר, יליד 1983. אין בעברו רקורד אישי או ציבורי הראוי לציון לצורך הקלה בעונשו. ההיפך - כחודש טרם ביצוע העבירות דנן הורשע בעבירות אלימות אחרות כמפורט לעיל.

על כן כאמור, אין ללמוד מגזר הדין במקרה האחר למקרה דנן, ובצדק ציין השופט קמא בתיק האחר כי "כידוע וכמקובל ענישתנו לעולם היא ענישה אינדיבידואלית" (סעיף 24 לגזר הדין בתיק האחר), ואני מסכים עמו בכך.

סוף דבר

17. לאור כל האמור לעיל, אמליץ לחבריי לדחות את הערעור.

חננאל שרעבי, שופט

השופט עודד גרשון [אב"ד]:

אני מסכים.

עודד גרשון, שופט

[אב"ד]

השופט ד"ר מנחם רניאל:

אני מסכים.

ד"ר מנחם רניאל, שופט

אשר על כן הוחלט, פה אחד, לדחות את הערעור.

ניתן היום, ט' תמוז תשע"ד, 07 יולי 2014, במעמד הצדדים.

חננאל שרעבי, שופט

**ד"ר מנחם רניאל,
שופט**

**עודד גרשון, שופט
[אב"ד]**